Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 336 van 1 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN**
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 3 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2025 tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 mei 2026.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. COPPENS, die *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"*1. Verzoeker, die verklaart afkomstig te zijn van Gaza, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)" van 25 juli 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend op 29 november 2023. Hij werd erkend als vluchteling op 19 december 2023. Zijn Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 18 december 2026. Zijn Griekse reisdocumenten zijn geldig tot en met 27 januari 2029 (zie "Cedoca, aanvraag derde landen", kopie Griekse verblijfsvergunning en kopie Grieks paspoort in het administratief dossier).*

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Beide partijen werden op grond van artikel 39/62 van de vreemdelingwet gevraagd door de Raad om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Beide partijen hebben naar aanleiding van deze beschikking actuele rapporten omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland neergelegd.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij

de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

4. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, zijn reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat hij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van zijn beschermingsverzoek.

5. Verzoeker maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het handvest. Verzoeker brengt naar voor dat hij geen medische problemen heeft (verklaring DVZ, vraag 29), maar stelt wel tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wel dat hij psychologische problemen heeft (NPO, p.2). Hij stelt niet veel te slapen, veel stress te hebben en hij probeert vaak alleen te zijn (NPO, p.2). In het verzoekschrift stelt hij dat hij een depressie en PTSD heeft. Verzoeker voegt verschillende documenten toe ter staving van zijn mentale toestand. In deze documenten kan worden gelezen dat verzoeker zich op 19 mei 2025 heeft aangemeld op de spoed. Er kan worden gelezen dat hij hyperventileerde, doodsangst vertoonde en aan het huilen was. Er werd vastgesteld dat verzoeker zich in een staat van depressiviteit en emotionele nood bevond. Hij kreeg temesta en trazadone voorgeschreven. Er kan niet worden vastgesteld in welke mate hij deze medicatie actueel nog neemt. In een ander medische document kan worden gelezen dat verzoeker een slaapstoornis heeft, ten gevolge van de oorlog in Gaza. In deze documenten kan echter niet worden gelezen dat verzoeker omwille van deze mentale problemen niet in staat is om zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien waardoor hij bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Dat verzoeker zelfstandig in zijn levensonderhoud kan voorzien blijkt ook uit het feit dat hij in België is tewerkgesteld (NPO, p.5). Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij op een wachtlijst staat voor een behandeling bij een psycholoog. Hij kan hiermee echter niet aantonen dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt in de zin van de relevante Europese rechtspraak. Het bij de aanvullende nota gevoegde bericht van Ulysse van 20 juni 2024 over de pathogene effecten van de oorlog in Gaza op personen van Palestijnse origine die in België verblijven, is algemeen van aard en heeft geen betrekking op verzoeker persoonlijk. Hoewel niet ontkend wordt dat de situatie in Gaza een invloed kan hebben op de gemoedstoestand van verzoeker, toont hij niet concreet aan dat hij kampt met psychologische problemen die zijn zelfstandig functioneren beïnvloeden. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van de verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend op 29 november 2023. Hij werd erkend als vluchteling op 19 december 2023. Zijn Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 18 december 2026. Zijn Griekse reisdocumenten zijn geldig tot en met 27 januari 2029 (zie "Cedoca, aanvraag derde landen", kopie Griekse verblijfsvergunning en kopie Grieks paspoort in het administratief dossier). Verzoeker verklaart dat zijn Griekse verblijfsdocumenten gestolen zijn in België (verklaring dvz, vraag 23). Hij verklaart ook een afm en amka te hebben gekregen in België (NPO, p.7).

Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning of paspoort meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning of paspoort meer hebben. Zelfs indien verzoeker niet langer in het bezit zou zijn van zijn geprinte verblijfsvergunning of paspoort, blijkt hieruit dan ook niet dat ze geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. De commissaris-generaal wijst erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan of gestolen.

In het verzoekschrift gaat verzoeker uitgebreid in op de problemen die begunstigden van internationale bescherming hebben bij het verlengen van hun Griekse verblijfsvergunning. De verblijfsvergunning van verzoeker is echter nog geldig tot en met 18 december 2026 en zijn Grieks paspoort is nog geldig tot en met 27 januari 2029 (cedoca, aanvraag derde landen). Verzoeker kan dan ook niet dienstig verwijzen naar deze problemen daar zijn documenten nog lange tijd geldig zijn.

Waar verzoeker ingaat op de problematiek rond het aanvragen en activeren van de AMKA, kan het volgende worden vastgesteld. Uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt vooreerst dat hij in het geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van haar AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, op voorwaarde dat ze naar een openbaar ziekenhuis of medische centrum gaat: "If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription" ("UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare" beschikbaar op: https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare; "Verslag feitenonderzoek" van september 2024, p. 49, 50-51)." Verder blijkt uit de objectieve landeninformatie niet dat een actieve AMKA een voorwaarde is om te werken in Griekenland. Een AMKA-nummer volstaat. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij niet zou kunnen voldoen aan de voorwaarden om zijn AMKA in Griekenland te bekomen/activeren.
Met betrekking tot de verzoekende partij, in zijn aanvullende nota uiteengezette kritiek in verband met de AMA (National Insurance Number), namelijk dat de registratie bij een zgn. e-EFKA nodig is om een AMA te verkrijgen wordt nog opgemerkt wat volgt. Een AMA is een sociaal verzekeringsnummer voor werk/sociale afdrachten. Uit de landeninformatie blijkt dat wanneer een statushouder voor het eerst gaat werken, ook een AMA vereist is. De statushouder ontvangt die na registratie bij het register van Insured Persons of the National Social Security Fund (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per mail gemaakt worden. De volgende documenten zijn nodig bij de aanvraag voor een AMA: een verblijfsvergunning, een werkgeversverklaring (formulier E3), dit is een certificaat van aanwerving van een werkgever (intentieverklaring van een werkgever), een AFM, een AMKA, een adresbewijs en een bankrekeningnummer. Eens een AMA nummer is verkregen, kan de werkgeversverklaring worden gefinaliseerd in een arbeidscontact en worden geüpload in Ergani om de AMKA te activeren (zie Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 38). Uit niets blijkt dat voor de AMA zelf een actieve AMKA nodig is.

Het komt aan de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke

inspanningen mogen geenszins blijken uit verzoekers verklaringen en gedragingen. Verzoeker werd erkend als vluchteling op 29 november 2023. Hij verklaart zijn Grieks paspoort en verblijfsvergunning te hebben gekregen tussen 8 en 15 februari 2024 (NPO, p.8). Hij heeft Griekenland verlaten op 20 maart 2024 (NPO, p.8). Dit wil zeggen dat hij slechts iets meer dan een maand als begunstigde van internationale bescherming met de vereisten verblijfsdocumenten in Griekenland heeft verbleven. Uit een verblijf van een dergelijke korte periode kan verzoeker onmogelijk zijn conclusies trekken omtrent de mogelijkheden tot huisvesting, tewerkstelling, toegang tot medische zorgen en toegang tot taallessen in Griekenland. Wat betreft zijn huisvesting in Griekenland, stelt de commissaris-generaal terecht vast dat hij in Griekenland huisvesting kon vinden. Zo vond hij huisvesting in een huis met andere Palestijnen en verbleef hij in een kraakpand (NPO, p.10, p.12, p.13). Indien hij niet tevreden was met deze huisvesting blijkt uit zijn verklaringen niet dat hij enige inspanningen heeft gedaan om andere, betere, huisvesting te vinden. Zo beperkten zijn inspanningen zich tot het viavia informeren, het te vragen aan Arabieren en te bellen naar kennissen (NPO, p.12). Uit zijn verklaringen blijkt niet dat hij in zijn zoektocht naar huisvesting een beroep heeft gedaan op de Griekse overheid of enige andere organisatie. Hij stelt wel dat hij naar een organisatie is geweest maar hij kent de naam van deze organisatie niet (NPO, p.13). Hij maakt dan ook niet aannemelijk dat hij effectief een beroep heeft gedaan op deze organisatie. Betreffende zijn zoektocht naar werk, stelt de commissaris-generaal terecht dat hij niet de van hem te verwachten stappen heeft ondernomen om tewerkstelling te vinden. Hij stelt in zijn zoektocht naar werk gevraagd te hebben aan mensen die aan het werken waren of ze werk voor hem hebben, naar Arabische restaurants te gaan en naar verschillende interimkantoren te zijn gegaan (NPO, p.6 en p.11). Hij heeft zich echter nooit ingeschreven in deze kantoren (NPO, p.11). In zijn zoektocht naar werk blijkt uit zijn verklaringen niet dat hij enig beroep heeft gedaan op de Griekse overheid. Het is de verantwoordelijkheid van de begunstigde van internationale bescherming om de rechten verbonden aan zijn status af te dwingen bij de overheid die hem deze bescherming heeft gegeven. Verzoeker blijft hier in gebreke. Uit zijn verklaringen blijkt ook niet dat hij de nodige stappen heeft gezet om de Griekse taal te leren. Hij verklaart wel naar twee organisaties en een privéschool te zijn gegaan, maar kan de naam van de instellingen niet naar voor brengen (NPO, p.10-11). Hij brengt dan ook geen concrete verklaringen bij waaruit kan blijken dat hij effectief naar deze instellingen is geweest om de Griekse taal te leren. Verzoeker brengt ook geen concrete elementen naar voor waaruit kan blijken dat hij geen toegang had tot medische zorgen of dat hem deze toegang moedwillig werd ontzegd. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij trouwens wel degelijk medische zorgen kreeg in Griekenland. Zo verkreeg hij medicatie toen hij verkouden as (NPO, p.14). Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband hem toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Gelet op de voorgaande vaststellingen heeft verzoeker slechts beperkte stappen gezet om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Het komt nochtans de begunstigden van internationale bescherming toe om de nodige stappen te zetten om zich te integreren. Op basis van bovenstaande toont verzoekende partij niet aan dat hij ernstige pogingen ondernomen heeft om zich in Griekenland te integreren. Hij maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband hem toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Het loutere feit dat er in Griekenland sprake is van racisme en discriminatie, hoe betreurenswaardig ook, is op zich niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Griekenland aannemelijk te maken. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

Hij kan in dit opzicht ook niet worden gevolgd wanneer hij stelt in het verzoekschrift dat de Griekse politiediensten zijn gsm hebben gestolen. Hij verklaart immers dat de politie alle telefoons van alle verzoekers afnam maar deze normaal teruggaf (NPO, p.13). Uit zijn verklaringen blijkt echter dat zijn gsm verloren was. Uit deze verklaringen blijkt dan ook niet dat de Griekse overheden de bezittingen van verzoeker moedwillig hebben verloren. Deze gebeurtenis kan ook niet worden beschouwd als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale

bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoeker in gebreke blijft.

Waar verzoeker doorheen zijn verzoekschrift verwijst naar internationale rechtspraak en rechtspraak van de Raad, wijst de Raad erop dat precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad betreft individuele gevallen en heeft geen precedentswaarde die bindend is. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt.

Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Hij toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Wat de opmerking van verzoeker in zijn aanvullende nota betreft dat door de lange duurtijd van de procedure de redelijke termijn werd geschonden, wijst de Raad erop dat de overschrijding van de redelijke termijn niet tot gevolg heeft dat het verzoek om internationale bescherming moet worden ingewilligd of dat de bestreden beslissing als gevolg hiervan nietig zou zijn. Geen enkele wettelijke bepaling of beginsel laat toe een vreemdeling als vluchteling te erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat zijn verzoek niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat de verzoeker geen voordeel kan halen uit dit onderdeel van het middel, zodat het onontvankelijk is bij gebrek aan belang.

Verzoekers verwijzing in zijn aanvullende nota naar de nieuwe Griekse wetgeving, waarin onder meer maatregelen worden voorzien om personen zonder legale status uitzonderlijk hard aan te pakken, is in casu niet relevant. Verzoeker geniet immers een legale status in Griekenland. Hij is er als vluchteling erkend en beschikt over een geldige Griekse verblijfsvergunning, die hem toelaat zich op legale wijze in Griekenland te vestigen en aldaar zijn leven uit te bouwen.

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend wordt beoordeeld, moet niet opnieuw worden bepaald of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan de verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is de verwijzing naar de algemene (veiligheids)situatie in Gaza en/of Palestina in zijn aanvullende nota niet dienstig. De situatie in Gaza en/of Palestina is, hoe betreurenswaardig ook, ter zake relevant gelet op de internationale bescherming die verzoeker in Griekenland geniet en waarvan hij niet aantoont dat deze niet meer actueel of toereikend is. Ook of hij UNRWA erkend is of niet, is om die reden evenmin dienstig.

7. Verzoeker kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in zijn hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Hij maakt niet in concreto aannemelijk dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoeker verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoeker maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat zijn situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat hij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die hem in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypotheses zonder dat verzoeker aantoont dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

8. Derhalve lijkt verzoeker geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er lijken geen feiten of elementen aangetoond te worden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op zijn

specifieke omstandigheden verhinderen. Zijn beschermingsverzoek lijkt dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

9. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Verzoeker laat verder na uiteen te zetten op welke wijze hij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid in het Arabisch uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in zijn specifieke situatie niet van toepassing is en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

11. Derhalve lijkt verzoeker geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er lijken geen feiten of elementen aangetoond te worden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op zijn specifieke omstandigheden verhinderen. Zijn beschermingsverzoek lijkt dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf*. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:
"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 16 juli 2026 staat het volgende vermeld:

"*De wnd. voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.*
De raadsvrouw van de verzoekende partij verwijst, wat betreft het algemeen falen van het asielbeleid van Griekenland, naar het verzoekschrift en de aanvullende nota. Het asielbeleid faalt wat betreft o.a. de integratiemogelijkheden. De ervaring van de verzoekende partij sluit hierbij aan: hij heeft werkloosheid, dakloosheid en racisme ervaren. Quasi systematisch worden de deuren van ngo's gesloten en hulp wordt systematisch teruggeschroefd. De verwerende partij slaat de bal volledig mis als ze zegt dat de verzoekende partij geen kwetsbaarheid heeft. Zij verwijst naar de aanvullende nota en de medische verslagen. De verzoekende partij gaat al 7 maanden 2 keer per maand naar de psycholoog. Zij heeft afspraken met de psycholoog gepland die zullen doorgaan. De psycholoog stelt de diagnose PTSS en depressieve stoornis. De verzoekende partij zit in een sociaal isolement en het verlies van haar broer speelt ook nog altijd. Het is uiterst belangrijk dat de behandeling voortgezet wordt: de verzoekende partij balanceert op het randje van psychologische uitputting. Zij heeft een psychiater nodig en moet aftoetsen met de huisarts of er mogelijk medicatie nodig is.
De verzoekende partij had een AMKA, maar geen werk of adres. Bij een terugkeer naar Griekenland zal het zeer moeilijk zijn om werk te vinden. De vraag is of zij bij een gebrek aan behandeling de kracht zou hebben om werk te zoeken. Zij is de oudste zoon van haar familie, die nog in Gaza zit. De verzoekende partij ondersteunt haar familie daar. Zij heeft dus zelf geen spaarpot. Dat zij in Griekenland geen steun zou hebben, zou uiterst nefast zijn. Haar ADET vervalt in december 2026, ze kan geen beroep meer doen op Helios+. Ze loopt bij een terugkeer het gevaar om in ernstige materiële deprivatie terecht te komen.
De verzoekende partij zelf stelt dat zij een heel moeilijk leven had in Gaza, dat zij daarom naar Griekenland is gegaan, op zoek naar een beter leven. Ze heeft meerdere keren een trauma gehad in Gaza. Ze werd daar 3 keer ontvoerd. Vandaar heeft zij een angststoornis ontwikkeld. Veiligheid is heel belangrijk voor haar, die heeft zij hier gevonden. In Griekenland was het heel moeilijk om die veiligheid te vinden. In Gaza is het huis van haar familie vernietigd. Dat was psychisch heel moeilijk voor haar. Zij heeft haar broer verloren: hij ging op zoek naar eten voor hun familie en werd onderweg vermoord. Zij zou heel graag hier blijven en wilt zeker niet terugkeren naar Griekenland en Gaza. Ze probeert de taal te leren en de behandeling te volgen zodat zij in de toekomst zelfstandig zal kunnen zijn. Teruggaan naar Griekenland betekent voor haar dakloos zijn en geen werk hebben. Zij verzoekt de Raad om rekening te houden met haar omstandigheden, zeker met haar omstandigheden in Gaza. Ze wilt dat de Raad naar haar kijkt als mens, als iemand op zoek naar veiligheid. De wnd. voorzitter benadrukt dat een terugkeer naar Gaza absoluut niet aan de orde is."

4.1. Verzoeker maakt op 7 juli 2026, overeenkomstig oud artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over. Deze aanvullende nota bevat de volgende overtuigingsstukken:

- RSA, "*Recognised Refugees 2026 april 2026*", 27 april 2026 ;
- RVV, arrest van 10 februari 2026, 340 772;
- Rvv, arrest van 30 oktober 2025, 335 295;
- "*Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE,Assistance to Migrants report, published 25th July 2025"*, 19 November 2025;
- Brief van 16 januari 2026 van dhr. Minos MOUZOURAKIS aan Mr. LAHAYE;
- psychologische verslag;
- arbeidsovereenkomst.

5. Verzoeker brengt met voormeld betoog ter terechtzitting en de bij de aanvullende nota aangevoerde elementen geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij, die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 19 mei 2026.

5.1. De Raad onderstreept vooreerst dat artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de wijziging door de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie, ongewijzigd gebleven.

5.2. Verzoeker verwijst in zijn aanvullende nota naar meer recente algemene informatie met betrekking tot de situatie in Griekenland, doch moet de Raad opmerken dat verzoeker hiermee geen informatie aanreikt die toelaat te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en de verdere individuele beoordeling, die *in casu* werd toegepast, niet meer nodig is. De rapporten in de aanvullende nota, waarvan enkele reeds in overweging werden genomen ten tijde van het opstellen van de beschikking, kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen gronden.

5.3. In de beschikking van 19 mei 2026 wordt uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door hem aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat hij niet aantoont dat hij persoonlijk zijn rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt. Deze beoordeling is gebaseerd op de volgende vaststellingen: (i) de Griekse verblijfsvergunning van verzoeker is nog geldig tot en met 18 december 2026, (ii) zijn Grieks paspoort is nog geldig tot en met 27 januari 2029, (iii) verzoeker verklaart een AFM en een AMKA te hebben gekregen in Griekenland, (iv) hij heeft geen bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak, (v) hij heeft slechts iets meer dan een maand in Griekenland verbleven als begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten, (vi) hij was wel degelijk in staat om onderdak te vinden in Griekenland, maar heeft ook weinig stappen gezet om andere huisvesting te vinden, (vii) verzoeker heeft niet de vereiste stappen gezet om tewerkstelling te vinden in Griekenland, (viii) hij heeft niet de nodige stappen gezet om Grieks te leren en (ix) hij heeft geen elementen bijgebracht waaruit zou blijken dat hij geen medische zorgen in Griekenland zou kunnen krijgen of dat hem deze medische zorgen moedwillig zouden worden ontzegd.

5.4. In de beschikking werd vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt over een bijzondere kwetsbaarheid te beschikken in de zin van de relevante Europese rechtspraak. Verzoeker voegt thans bij zijn aanvullende nota een psychologisch attest toe. In dit attest wordt er uitgebreid ingegaan op de levenswandel van verzoeker en over de verschillende traumatische gebeurtenissen die verzoeker heeft meegemaakt in Gaza en Griekenland en op zijn vluchtweg. Er wordt aangegeven dat de geboden juridische bescherming in Griekenland voor verzoeker psychologisch en materieel onvoldoende is om zijn gevoel van veiligheid te herstellen. Na dit overzicht van verzoekers levensomstandigheden – zoals deze door verzoeker aan de psycholoog werden verklaard – verschaft de psycholoog een klinisch beeld van verzoekers psychologische problematiek. Er wordt aangegeven dat verzoeker lijdt aan (i) een syndroom van traumatische herbeleving; (ii) aanhoudende hyperwaakzaamheid en een versterkte schrikreactie; (iii) ernstige en chronische slapeloosheid; (iv) algemene angstverschijnselen; (v) paniekaanvallen en neurovegetatieve instortingen; (vi) klinisch significante depressieve toestand; (vii) sociale isolatie en terugtrekking; (viii) dissociatieve reacties en tijdelijke desorganisatie; (ix) een fobie voor de zee en angst voor verdrinking; (x) overlevingsschuld; (xi) verstoring van het veiligheidsgevoel; (xii) verminderd zelfbeeld; (xiii) aandachts- en geheugenproblemen; (xiv) contract tussen zelfredzaamheid en kwetsbaarheid; (xv) ernstige heropleving van de symptomen als gevolg van de negatieve beslissing inzake zijn verzoek om internationale bescherming en (xvi) hoog risico op angst-depressieve en dissociatieve decompensatie in geval van een onderbreking van de zorg, het verlies van de huidige leefomgeving of een onvoorbereide terugkeer naar Griekenland. Er wordt geconcludeerd dat verzoeker te kampen heeft met een posttraumatische stressstoornis die verband houdt met een ernstig angst-depressief syndroom, chronisch slaapgebrek, dissociatieve manifestaties, een angst voor de zee en een traumatisch verdriet dat verband houdt met het verlies van zijn broer. In België heeft verzoeker een voorzichtig evenwicht gevonden, doordat hij zich ook nuttig kan voelen in zijn tewerkstelling. Er wordt aangegeven dat het slechts gaat over een zeer voorwaardelijk evenwicht en dat de omstandigheid dat verzoeker kan werken ook niet impliceert dat hij niet langer kwetsbaar is. De psycholoog geeft aan dat verzoeker sinds tien maanden, twee keer per maand wordt opgevolgd en dat het duidelijk is dat hij in Griekenland geen gestructureerde en regelmatige psychologische opvolging kon genieten. Er wordt aangegeven dat tijdens de psychologische opvolging wordt gewerkt rond het opbouwen van een stabiele therapeutische relatie, emotionele en lichamelijke stabilisatie, inzichten en opleiding rond trauma, slaapbegeleiding, verwerking van het verlies van de broer, geleidelijke narratieve reconstructie, heropbouwen van het zelfbeeld, werken aan angst voor de zee, het consolideren van sociale banden en beschermingsfactoren. Tevens worden een aantal aandachtspunten aangehaald, die nog niet voldoende werden uitgewerkt. Vervolgens wordt in het psychologisch attest ingegaan op “argumenten” uit de bestreden beslissing en de beschikking, en aangegeven waarom deze door de psycholoog vanuit een klinisch psychologisch standpunt niet kunnen standhouden. Het psychologisch attest wordt afgesloten met volgende aanbevelingen: (i) het voorzetten van een psychologische begeleiding, minstens tweemaandelijks; (ii) het voorzien van een stabiele woonsituatie; (iii) het verrichten van een bijkomend psychiatrisch onderzoek; (iv) coördinatie met een huisarts; (v) het erkennen van verzoeker als een psychologisch kwetsbaar persoon; (vi) het vermijden van elke abrupte onderbreking van de behandeling of het ondersteuningsnetwerk; (vii) een actuele klinische beoordeling voorafgaand aan een mogelijke overplaatsing, met een concrete controle of de continuïteit van de zorg gewaarborgd is, of er sprake is van stabiele huisvesting, of er daadwerkelijk toegang is tot medische en psychologische diensten, en of er een herkenbaar aanspreekpunt is; (viii) het rouwproces geleidelijk voortzetten en (ix) beschermende factoren ondersteunen.

Er kan niet worden betwist dat uit het psychologisch attest blijkt dat verzoeker kampt met psychologische problemen. De Raad heeft begrip voor verzoekers moeilijke levensparcours en de onzekerheid over zijn administratieve procedures en de situatie in zijn thuisland. Evenwel kan uit het neergelegde psychologisch niet voldoende *in concreto* blijken dat zijn psychologische problematiek belangrijke negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt, waardoor hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. Er wordt veeleer algemeen en theoretisch

ingegaan op de impact van complexe trauma's, voortdurende onzekerheid, blootstelling aan oorlogen en dergelijke en aangegeven dat er een verschil bestaat tussen het voorhanden zijn van bepaalde rechten en de daadwerkelijke mogelijkheid van een persoon om deze rechten te doen gelden, maar er ontbreekt een voldoende concrete onderbouwing van de impact van verzoekers precieze mentale gezondheidstoestand op zijn reëel globaal dagelijks functioneren. Uit het psychologisch attest en de neergelegde arbeidsovereenkomst komt ook naar voor dat verzoeker thans is tewerkgesteld in België – waarbij dit een beschermende factor voor verzoeker is, die zich hierdoor nuttig kan voelen en zijn zelfwaarde kan ontwikkelen – zodat zijn psychologische toestand hem niet verhindert te werken. Evenmin blijkt dat verzoeker omwille van zijn gezondheidstoestand zeer moeilijk of niet in Griekenland zal kunnen werken. Ook blijkt niet dat de gezondheidstoestand van verzoeker de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e). In het psychologisch attest wordt nog gepoogd de argumenten van de bestreden beslissing en de beschikking en verzoekers eigen verklaringen bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) in een ander daglicht te plaatsen, evenals worden er bepaalde aanbevelingen geformuleerd, dit alles vanuit een psychologisch perspectief. Er moet echter benadrukt worden dat de vaststellingen in de bestreden beslissing en in de beschikking van juridische aard zijn en zijn gebaseerd op landeninformatie en feitelijkheden aanwezig in het administratief dossier, aangevuld door het verzoekschrift en de aanvullende nota's. Een kritiek op deze motieven vanuit een zuiver en theoretisch psychologisch perspectief ontwikkeld door een psycholoog kan geenszins worden aanvaard als dienstig verweer.

Waar wordt aangegeven dat verzoeker verder psychologisch moet worden opgevolgd, evenals dat het aangeraden is om een psychiater en huisarts te raadplegen voor verder onderzoek, benadrukt de Raad dat in de beschikking reeds werd aangegeven dat verzoeker niet aantoont dat het voor hem onmogelijk zou zijn om een AMKA te bekomen/te activeren. Verder stipt de Raad aan dat het gegeven dat een begunstigde van internationale bescherming niet over een AMKA beschikt en niet in staat is om deze te bekomen en te activeren bij een terugkeer naar Griekenland, niet impliceert dat hij geen toegang zal hebben tot medische zorgen. Uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat een begunstigde van internationale bescherming in het geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen of activeren van een AMKA, wanneer ze daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, op voorwaarde dat ze naar een openbaar ziekenhuis of medische centrum gaat: "*If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription*" (*"UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare"* beschikbaar op: https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare; "Verslag feitenonderzoek" van september 2024, p. 49, 50-51). Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (Refugee.info Greece, *"Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)"* beschikbaar op https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychologische hulp, psychosociale ondersteuning en begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-51, 67; "*Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 4, 7-8, 12).

Aldus brengt verzoeker met betrekking tot zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zouden verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5.5. Door verder aan te geven dat hij het niet eens is met de beschikking, evenals zijn moeilijke ervaring in Griekenland te herhalen, kan hij geen afbreuk doen aan de gronden die werden opgenomen in de beschikking en die hierboven werden herhaald. Waar hij stelt dat hij geen werk zou kunnen vinden in Griekenland omwille van zijn mentale gezondheidstoestand, dient erop gewezen dat hierboven reeds werd vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij omwille van zijn mentale toestand niet zelfstandig in zijn levensonderhoud kan voorzien en dat dit eveneens blijkt uit zijn documenten waarin kan worden gelezen dat verzoeker werkt in België. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit zou blijken dat hij niet in staat is om werk te vinden in Griekenland. Dat verzoeker zelf niet over een spaarpot beschikt, doet geen afbreuk aan

de vaststelling in de beschikking dat verzoeker niet de nodige inspanningen heeft geleverd om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen, noch aan de vaststelling dat hij niet aantoont dat hij niet in staat is om zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien. Bovendien heeft verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangegeven dat hij wel een beetje geld opzij zet, om te sparen om verder te studeren en zijn masterdiploma te halen (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 5). Zijn betoog dat zijn Griekse verblijfsvergunning vervalt in december 2026 kan evenmin afbreuk doen aan de vaststellingen in de beschikking. In dit verband wijst de Raad erop dat de procedure voor een verlenging van de ADET reeds vanuit het buitenland kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier per e-mail naar de Griekse asielinstanties ("*Country Report: Greece. Update 2024*", AIDA/ECRE, september 2025, p. 236). Verzoeker kon en kan bijgevolg in tussentijd en voor het verstrijken van zijn ADET al tijdig stappen zetten, al dan niet met hulp van anderen zoals zijn advocaat in België, om zich hierover terdege te informeren alsook zelf actief en tijdig concrete inspanningen te leveren om de verlenging van zijn ADET te bewerkstelligen en te bespoedigen. Uit niets blijkt dat dit voor hem niet mogelijk is en verzoeker toont niet *in concreto* aan dat hij zijn ADET in de toekomst niet zal kunnen laten verlengen. Verder wijst de Raad er nog op dat verzoeker in Griekenland al een asielprocedure heeft doorlopen, een beschermingsstatus heeft gekregen, een geldige ADET alsook een Grieks paspoort heeft verkregen en dus contact heeft gehad met de Griekse autoriteiten, zodat enige basiskennis met betrekking tot de Griekse administratie kan worden verondersteld.

5.6. Waar verzoeker aangeeft dat hij bij een terugkeer geen toegang meer zal hebben tot het Helios(+)-programma, kan hij vooreerst niet voorbijgaan aan het feit dat het zijn eigen beslissing was om Griekenland te verlaten kort nadat hij daar internationale bescherming heeft verkregen. Hij erkent zelf dat er gedurende een zekere periode na erkenning ondersteuning beschikbaar was via de Griekse instanties via het Helios(+)-programma, maar hij heeft ervoor gekozen geen gebruik te maken van deze hulp en het land vroegtijdig te verlaten. Deze keuze getuigt van een gebrek aan inspanning om zijn leven in Griekenland op te bouwen en ondermijnt zijn huidig betoog dat hij er bij terugkeer onvoldoende ondersteuning zou krijgen. Het is niet ernstig om de verantwoordelijkheid hiervoor af te schuiven op het CGVS, terwijl verzoeker zelf verzaakt heeft aan de rechten en voorzieningen die hem in Griekenland ter beschikking stonden. Dat verzoeker bij terugkeer geen toegang meer zal hebben tot het Helios(+)-programma, toont verder geenszins aan dat hij zich bij terugkeer naar Griekenland niet zou kunnen beroepen op andere vormen van ondersteuning door de Griekse overheden of hulp van organisaties bij terugkeer naar Griekenland. Zijn betoog hij geen beroep meer zal kunnen doen op enige vorm van ondersteuning, ontbeert dan ook feitelijke grond

5.7. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is zijn verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza en zijn betoog hieromtrent tijdens de terechtzitting niet dienstig.

5.8. Verzoeker wordt er verder op gewezen dat de continentale en Belgische rechtstraditie geen precedentenwerking kent, waardoor hij niet kan verwijzen naar verschillende arresten van de Raad. Bovendien benadrukt de Raad dat de appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

5.9. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 19 mei 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DEZE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
S. VANDEVORST,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
S. VANDEVORST	N. DENIES